Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

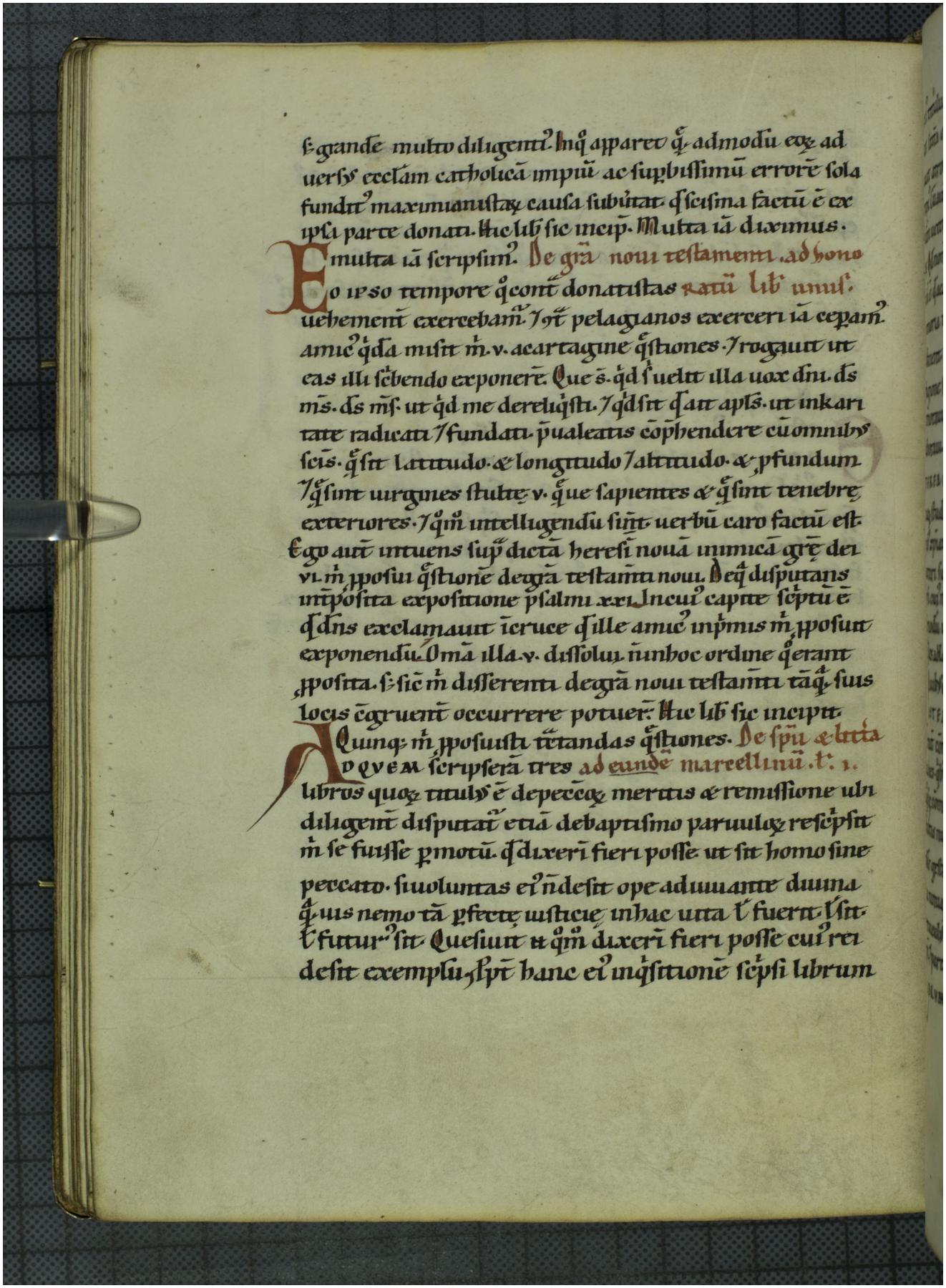

s. grande multo diligentiꝰ. Inq̃ apparet q̃ admodu eos ad
uersus eccl̃am catholicã impũ ac supbissimũ errorẽ sola
fundtꝰ maximianistarꝫ causa subũtat. q̃ scisma factũ ẽ ex
ipsa parte donati. Hic lib̃ sic incip̃. Multa iã diximus.
Et multa iã scripsimꝰ. De grã nouĩ testamenti. ad bono
o ipso tempore q̃ contꝰ donatistas ratũ lib̃ unus.
uehementẽ exercebam̃. Iam̃ pelagianos exerceri iã cepam̃
amicꝰ q̃da misit m̃. v. acartagine q̃stiones. Irogauit ut
eas illi sc̃bendo exponerẽ. Que s. q̃d s̃uelit illa uox dni. ds
ms. ds ms. ut q̃d me dereliq̃sti. Iq̃d sit q̃ ait apls. ut inkari
tate radicati Ifundati p̃ualeatis cõphendere cũ omnibus
scis. q̃ sit latitudo. et longitudo Ialtitudo. et pfundum
Iq̃ sint uirgines stultę v. q̃ue sapientes et q̃ sint tenebrę
exteriores. Iq̃m̃ intelligendũ sint uerbũ caro factũ est.
Ego aut̃ intuens sup̃ dictã heresi nouã inimicã grę dei
vi. m̃ ꝓposui q̃stionẽ de grã testam̃ti nouĩ. Deq̃ disputans
in p̃posita expositione p̃salmi xxi. In cui capite sc̃ptũ ẽ
q̃ dns exclamauit i cruce q̃ ille amicꝰ in p̃mis m̃ ꝓposuit
exponendũ. Omã illa. v. dissoluĩ. in hoc ordine q̃ erant
ꝓposita. s. sic m̃ disserentĩ de grã nouĩ testam̃ti tãq̃ suis
locis cõgruentẽ occurrere potuerẽ. Hic lib̃ sic incipit.
Quinq̃ m̃ ꝓposuisti tr̃tandas q̃stiones. De spũ et litta
quem scripsera tres ad eundẽ marcellinũ. t. i.
libros quoꝫ titulus ẽ de peccatoꝫ meritis et remissione ubi
diligentẽ disputat̃ etiã de baptismo paruuloꝫ resc̃psit
m̃ se fuisse p̃motũ. q̃ dixerĩ fieri posse ut sit homo sine
peccato. si uoluntas ei ñ desit ope adiuuante diuina
q̃ uis nemo tã p̃fecte iusticie in hac uita t̃ fuerit. t̃ sit.
t̃ futur̃ sit. Quesiuit ut q̃m̃ dixerĩ fieri posse cui rei
desit exemplu. Ipt̃ hanc ei inq̃sitionẽ sc̃psi librum